Ankenævnet for Forsikring

Den 2. august 2017 blev i sag nr. 90532:

xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx
xxxxxxxxxxxxxxxx
xxxxxxxxxxxxxxx

mod

SEB Pension
Postboks 100
0900 København V

afsagt

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren har tegnet forsikring for tab af erhvervsevne i SEB Pension. Hun klager over, at selskabet har afkortet erstatningen, idet hun ikke havde oplyst om sit erhvervsskifte. Endvidere klager hun over, at selskabet siden 1/1 2014 har opkrævet for høj præmie.

Selskabet har anført, at det i henhold til forsikringsaftalelovens § 121, stk. 2, været berettiget til at ændre størrelsen på den løbende ydelse, da klageren ikke har meddelt selskabet, at hun havde skiftet erhverv. Selskabet har endvidere anført, at selskabet ikke har opkrævet forhøjet præmie.

I klageskema af 21/2 2017 til nævnet har klageren bl.a. anført:

> "**Hvad vil du konkret opnå hos selskabet?**
>
> At SEB Pensions afgørelse underkendes, så jeg opnår fuld erstatning fra min forsikringsordning (altså at der ikke er grundlag for at bringe pro rata reglen i spil) og at min præmiebetaling siden 1. januar 2014 har været ansat for højt, hvorved SEB er forpligtet til at tilbagebetale det, jeg har betalt for meget i forsikringspræmie."

Hun har i supplerende skrivelse til klageskemaet endvidere anført:

> "Klager var ved forsikringens oprettelse ansat som ekspedient i ...forretning. I forbindelse hermed tegnede klager (med policedato den 26.01.1988) en forsikring om Garantiløn hos daværende Hafnia Forsikring.

Hafnia Forsikring er efterfølgende overgået til SEB Forsikring (police vedhæftes som bilag 1).

I august 2006 fratrådte klager stillingen som ekspedient i ...forretningen, for at tiltræde en stilling som ...dagplejer. Denne stilling fratrådte klager efterfølgende, for i maj 2012 at blive ... dagplejer. Pasningen af børnene foregår i klagers eget hjem, og det er arrangeret sådan, at underetagen i klagers private bolig er indrettet til formålet. Altså skal klager blot bevæge sig fra privatboligen til underetagen, for at være på arbejde.

Klager er i gennemsnit dagplejer for 5 børn i alderen 0 til ca. 3 år.

Klager erkender at denne undlod at meddele indklagede om stillingskiftene.

I 2014 blev klager desværre ramt af brystkræft, og i forbindelse hermed blev klager uarbejdsdygtig i en periode. Klager kontaktede derfor indklagede for at få betaling fra sin forsikring.

Den 27. maj 2015 meddelte indklagede, at klagers præmie på ordningen, med virkning fra 01. januar 2014 skulle forhøjes fra 7.004,72 kr. årligt til 17.599,80 kr. årligt, fordi stillingen som ... dagplejer var mere farefuld end stillingen som [ekspedient] (præmiestigning på ca. 150%) (bilag 2).

På forespørgsel meddelte indklagede, under henvisning til interne forretningsgange, at klager ikke kunne få en brugbar begrundelse for afgørelsen, og, som klager opfattede det, blot skulle tage indklagedes afgørelse til efterretning, uden nogen mulighed for efterprøvelse (bilag 3 og bilag 4).

SEB meddelte, at der kun blev udbetalt delvis erstatning fra forsikringen (bilag 3), fordi klager havde undladt at meddele selskabet, at stillingen var ændret fra at være ekspedient i en ...forretning til nu at være ... dagplejer. Begrundelsen var, at beskæftigelsen som ... dagplejer var mere risikofyldt end beskæftigelsen som ekspedient i ...forretningen.

Klager erkender som nævnt, ikke at have givet meddelelse om stillingsskiftet. Dette skyldes, at klager ikke skænkede det en tanke, fordi det efter klagers vurdering og objektivt set ikke var risikoforøgende for selskabet – tværtimod.

Klager har som nævnt forgæves forsøgt at efterprøve indklagedes påstand, men indklagede har blot henvist til interne forretningsgange, som åbenbart ikke kan udleveres.

Klager har til indklagede fremsendt en liste over de opgaver, der indgår i det daglige arbejde i en ...forretning (bilag 5). End ikke det har indklagede forholdt sig til. Indklagede har afvist at begrunde, hvorfor det er 150 % mere farligt at arbejde som ... dagplejer i forhold til arbejdet som [ekspedient]. Klager har ikke fået en forklaring på dette, og står stadig totalt uforstående overfor indklagedes begrundelse.

Klager er opmærksom på, at der eksisterer mindst 2 juridiske opfattelser af denne problemstilling.

Den ene går på, at det alene er selskabets inddeling i fareklasser der er afgørende – uanset hvor relevant denne klassificering så end måtte være:

> *Henning Jønsson & Lisbeth Kjærgaard 'Dansk Forsiringsret', 9. udgave s. 386 nævner at '…og det er selskabets tarif, der lægges til grund. Det hjælper således ikke, at den forsikrede lægger en anden statistik frem for at dokumentere, at erhvervet ifølge denne statistik ikke er farligere end hans hidtidige erhverv.'*

Uanset hvordan forsikringstageren end vender og drejer problemstillingen, så er forsikringstagerne, med denne opfattelse, overladt til forsikringsselskabets egen vurdering vedr. inddeling i fareklasser, uanset hvor rimelig, eller for den sags skyld urimelig, den end måtte være.

Den anden som repræsenteres af Ivan Sørensen, plæderer i en anden retning, idet han gør gældende, at selskabets inddeling af forskellige stillinger i fareklasser skal være relevant. Altså er selskabet forpligtet til at redegøre for, at inddelingen i en bestemt fareklasse er konkret relevant. Ikke overraskende, har SEB henholdt sig til Henning Jønssons (m.fl.) opfattelse.

Ivan Sørensen anfører følgende:

> *'Forsikringsret' 6. udgave, 'at det er selskabet, der skal føre bevis for, at risiko forøgelsen er **relevant**, (min fremhævelse) og henviser her navnlig til AK 29.609, hvor nævnet udtalte: "Da selskabet ikke har sandsynliggjort, at der har foreligget en fareforøgelse der har medført, at selskabet ikke ville have overtaget forsikringen – eller alene ville have overtaget den på skærpede vilkår – såfremt de ved ændringen hidrørte forhold havde foreligget, da forsikringen blev tegnet, finder nævnet, at selskabet ikke er frit for ansvar.'*

Det fremgår således tydeligt, at ankenævnet ved afgørelsen AK 29.609 efterprøver om den inddeling i fareklasser, som selskabet har foretaget, reelt er fareforøgende (altså relevant).

Det fremgår ligeledes af afgørelsen AK 67.175 som SEB Pension har fremsendt til klager til støtte for sit synspunkt (bilag 6), at nævnet jfr. side 4 'ikke har grundlag for at betvivle selskabets faktiske indplacering af de to erhverv i selskabets tarif'. Det viser, at nævnet i sin praksis reelt efterprøver selskabernes inddeling i fareklasser. Alt andet ville også føre til en helt urimelig retstilstand, hvor forsikringstageren stilles uden juridiske rettigheder. Flertallet af et forsikringsselskabs kunder er ikke forsikringskyndige.

Denne klage går derfor på, at SEB Pension ikke har løftet bevisbyrden for, at det er fareforøgende, når klager har glemt at give meddelelse om stillingsskifte fra ekspedient i en ...forretning til ... dagplejer (som var den relevante stilling på tidspunktet for forsikringsbegivenhedens indtræden).

Til støtte for, at indklagede er afskåret fra at bringe prorata reglen i anvendelse gøres det gældende:

at klager med fremlæggelse af en liste over de opgaver der hører med til stillingen som ekspedient i en … butik, har tydeliggjort de risiko-elementer der er forbundet med stillingen,

at klager, i sin egenskab af ... dagplejer, blot bevægede sig fra stueetagen i sin private bolig til kælderen, hvor den private dagpleje blev praktiseret,

at de risici der måtte være forbundet med arbejdet som ... dagplejer, under ingen omstændigheder er på højde med de risici, der er forbundet med arbejdet i en ...forretning,

at klager derfor ikke kan få øje på forhold, der kan føre til, at det skulle være mere risikofyldt af udføre arbejde som ... dagplejer,

at klager, under henvisning til såvel Ivan Sørensen som de 2 nævnte ankenævnsafgørelser har påvist, at indklagedes anvendelse af prorata reglen, skal have relevans,

at SEB ikke har dokumenteret, at der er relevant at anvende prorata reglen,

at såfremt indklagede ved blot at henvise til interne forretningsgange som ikke udleveres, efterlader forsikringstageren i en fuldstændig retsløs tilstand,

at klager på den baggrund har krav på fuld ydelse fra forsikringen og ikke som nu, en ydelse der er reduceret på grund af prorata reglen,

at indklagede ved, siden den 01. januar 2014, at forhøje klagers præmie med ca. 150%, har modtaget for høj præmiebetaling, og at differencen skal tilbagebetales til klager."

Selskabet har i brev af 14/3 2017 til nævnet bl.a. redegjort for sagsforløbet og afgørelsen således:

"**Påstand:**

SEB Pensionsforsikring A/S (i det følgende kaldet 'selskabet') har i henhold til forsikringsaftalelovens § 121, stk. 2 været berettiget til at ændre størrelsen på den løbende ydelse på aftalenr. … som følge af, at klageren ikke har meddelt selskabet, at klageren havde skiftet erhverv.

Sagsfremstilling:

Nærværende sag vedrører spørgsmålet om, hvorvidt selskabet i henhold til forsikringsaftalelovens § 121, stk. 2 har været berettiget til at ændre klagerens dækning ved tab af erhvervsevne fra 128.738,17 kr. til 78.023,12 kr. som følge af, at klageren ikke havde oplyst, at klageren havde skiftet erhverv fra [ekspedient] til først ... dagplejer i 2006 og senere ... dagplejer i 2012.

1 Forsikringsbetingelserne

Klageren tegnede forsikring ved tab af erhvervsevne den 28. december 1987. Forsikringens præmie er beregnet på grundlag af de ved tegningen givne oplysninger om klagerens stillingskategori og erhverv.

Prisen på forsikringen blev fastsat på baggrund af klagerens erhverv som [ekspedient]. [Ekspedient]erhvervet er placeret i selskabets fareklasse 1, som er den billigste fareklasse. Som bilag A fremlægges dækningsbevis af 17. januar 2005, samt kopi af de gældende forsikringsbetingelser udskrevet den 8. marts 2017. Selskabet er ikke i besiddelse af kopi af policen fra 1987, men det skal bemærkes, at der i det af klageren som bilag 1 fremlagte

uddrag af original-policen fremgår, at stillings- og erhvervsskifte skal anmeldes til Hafnia, og der henvises i den forbindelse til forsikringsbetingelsernes § 4.

Af de pr. 8. marts 2017 udskrevne forsikringsbetingelser for Tab af erhvervsevne i SEB Pensionsforsikring fremgår bl.a. følgende af § 4:

> *'**Ændring i stillingskategori og ændring i erhverv skal anmeldes til SEB Pension og godkendelse af ændringen sker ved fremsendelse af policen.***
> *Hvis SEB Pension ville have tilbudt forsikringen på andre vilkår, såfremt de ved ændringen hidførte forhold havde foreligget ved forsikringens tegning, reguleres præmien i overensstemmelse hermed fra førstkommende præmieforfaldsdag. Ville SEB Pension ikke have overtaget forsikringen, ophører den fra ændringsdatoen at regne, og det ikke forbrugte beløb tilbagebetales.*
>
> *Er en ændring af stillingskategori eller erhverv ikke meddelt SEB Pension, gælder Forsikringsaftalelovens § 121. Forsikringen dækker i så fald for den forsikringsydelse, som ved forsikringens tegning – for ændrede forsikringer dog den seneste ændrings ikrafttrædelsesdato – kunne være opnået for den betalte præmie, såfremt SEB Pension ville have overtaget forsikringen.'*

Endvidere fremgår af dækningsbeviset udskrevet 17. januar 2005 under 'særlige bestemmelser':

> *'… Stillings- eller erhvervsskifte skal anmeldes til [forsikringsselskab1]...'*

2 Selskabets ændring af klagerens ydelse som følge af ændring i erhverv

Klageren anmeldte tab af erhvervsevne med anmeldelse dateret 12. februar 2015. I forbindelse med vurderingen af klagerens tab af erhvervsevne blev selskabet opmærksom på, at klageren i 2006 først havde skiftet erhverv fra [ekspedient] til ... dagplejer og senere i 2012 skiftet erhverv til ... dagplejer. Dette havde klageren ikke oplyst til selskabet, hvilket i øvrigt er ubestridt af klageren.

Selskabet meddelte den 27. maj 2015, at klageren var berettiget til dækning ved tab af erhvervsevne. Desuden meddelte selskabet med det af klageren som Bilag 2 fremlagte brev af 27. maj 2015, at ydelsen ved tab af erhvervsevne blev nedsat forholdsmæssigt fra 128.738,17 kr. til 78.733,12 kr. årligt i henhold til forsikringsaftalelovens § 121. I den forbindelse sendte selskabet et nyt policetillæg, Bilag B. Det bemærkes, at policetillægget er genereret i selskabets IT-system den 27. maj 2015.

Med det af klageren som Bilag 3 fremlagte brev af 7. juli 2015 fastholdt selskabet afgørelsen.

Klageren var fortsat ikke tilfreds med selskabets afgørelse, og ønskede at se selskabets faktiske indplacering af erhverv i fareklasser. Som følge heraf sendte selskabet den 20. september 2015, Bilag C, en oversigt over selskabets inddeling af erhverv i forskellige fareklasser på det tidspunkt, hvor klageren tegnede pensionsforsikringen. Af brevet fremgår bl.a., at erhvervet dagplejer var placeret i selskabets fareklasse 2, og at erhvervet [ekspedient] er placeret i selskabets fareklasse 1.

I brevet oplyste selskabet også, at selskabet ikke nytegner dagplejere i dag, hvorfor en direkte sammenligning mellem en [ekspedient] og dagplejer ikke kan vises i dag. Selskabet har fortsat det samme forhold i prisen mellem fareklasse 1 og fareklasse 2.

Den 23. juni 2016 rettede klageren på ny henvendelse til selskabet. Henvendelsen blev besvaret af selskabet den 22. juli 2016, Bilag D. Af brevet fremgår bl.a. følgende:

> 'Da [klageren] blev indtegnet i pensionsordningen i december 1987 var hendes erhverv [ekspedient], hvilket indplacerede hende i selskabets fareklasse 1 med dertilhørende tarif. I 2006 skiftede [klageren] erhverv til ... dagplejer og senere til ... dagplejer. Dette erhverv er placeret i selskabets fareklasse 2 med dertil hørende tarif.
>
> *[…]*
>
> Som nævnt i brev af 27. maj 2015 gælder forsikringsaftalelovens § 121, hvis erhvervsskifte ikke er meddelt selskabet. Forsikringen dækker i så fald med den forsikringsydelse, der kunne være opnået for den betalte præmie, såfremt SEB Pension ville have tegnet forsikringen.
>
> Selskabet nedsatte derfor den årlige ydelse fra 128.738,17 kr. til 78.023,12 kr. Beløbet fremkommer ved at nedskrive den årlige ydelse på 128.738,17 kr. med den procentuelle forskel på præmieopkrævningsprocenten i fareklasse 2 (257,4 %) og fareklasse 1 (156 %). Præmieopkrævningsprocenten var 100 % for fareklasse 1, da selskabet begyndte at sælge erhvervsevnetabsdækninger i slutningen af 1970'erne, og er siden justeret, når skaderesultaterne tilsagde det.
>
> Indplacering af erhverv i selskabets fareklasser sker alene ud fra erhvervet. Der sker således ikke en individuel risikovurdering baseret på arbejdsopgaverne i det konkrete job. Selskabet har som udgangspunkt ret til at indrette sin tarif og opkræve den præmie, som selskabet finder rigtig for en given risiko.'

Selskabets klageråd fastholdt selskabets afgørelse med brev af 26. september 2016, Bilag E. Af brevet fremgår bl.a. følgende:

> 'Inddelingen af erhverv i fareklasser sker helt generelt ud fra en lang række objektive kriterier. Jeg gør opmærksom på, at selskabet ikke er forpligtet til at oplyse nærmere om inddelingen i fareklasser.
>
> Der tages således ikke hensyn til [klagerens] specifikke opgaver som [ekspedient], og hvad der heri indgår af fareforøgende elementer. Jeg henviser til selskabets brev af 22. juli 2016, hvoraf bl.a. fremgår:
>
> *'… Indplacering af erhverv i selskabets fareklasser sker alene ud fra erhvervet. Der sker således ikke en individuel risikovurdering baseret på arbejdsopgaverne i det konkrete job...'*
>
> Da [klageren] har skiftet erhverv fra [ekspedient] til dagplejer uden at give selskabet besked, fastholder selskabet, at der er tale om fareforøgelse. Jeg henviser i øvrigt til Forsikringsaftalelovens § 121, som gælder, hvis erhvervsskifte ikke er meddelt selskabet samt selskabets tidligere omtalte brev af 22. juli 2016.

> Konsekvensen af, at [klageren] har skiftet erhverv til en højere fareklasse er, at forsikringsydelsen falder med forskellen på præmieopkrævningsprocenten på fareklasse 1 og 2, og således nedsættes fra kr. 128.738,17 til kr. 78.023,12 årligt.
>
> På baggrund af ovenstående fastholder klagerådet selskabets tidligere afgørelser med breve af 27. maj 2015, 7. juli 2015, 20. september 2015 samt seneste brev af 22. juli 2016 om at ændre [klagerens] fareklasse og som følge heraf nedsætte ydelsen.'

Klageren oplyser i sit brev til nævnet, at klager forgæves har forsøgt at efterprøve selskabets påstand om den faktiske inddeling af erhverv i fareklasser, men at selskabet blot har henvist til interne forretningsgange, som ikke kunne udleveres.

Dette er direkte forkert, da selskabet netop med brev af 20. september 2015 (Bilag C) har sendt kopi af selskabets inddeling af erhverv i fareklasser på tegningstidspunktet. Her fremgår det tydeligt, at erhvervet dagplejer er placeret i selskabets fareklasse 2 og [ekspedient] er placeret i fareklasse 1. Selskabet har således ført bevis for, at de to erhverv er placeret i forskellige fareklasser.

Desuden gør klageren gældende, at der skal ske en individuel risikovurdering baseret på arbejdsopgaverne i det konkrete job, og at dette understøttes af kendelserne i AK 29609 og AK 67175 samt Ivan Sørensen, Forsikringsret.

Denne påstand har efter selskabets opfattelse ikke støtte i hverken de nævnte ankenævnskendelser eller i den af klageren nævnte litteratur.

Ankenævnets kendelse i AK 29609 (kendelsen fremgår ikke på ankenævnets hjemmeside, men uddrag af kendelsen er gengivet i Ivan Sørensen, Forsikringsret 6. udgave på side 302 og 303) omhandlede en ulykkesforsikring, hvoraf der af forsikringsbetingelserne fremgik, at forsikrede skulle anmelde ændringer i arten og omfanget af erhverv eller beskæftigelse. Forsikrede anmeldte ikke, at hun, der var frisør, var gået over til at arbejde på nedsat tid. Ankenævnet fandt, at det:

> *'vel er tvivlsomt, om det overhovedet fremgår med fornøden tydelighed af forsikringsbetingelserne, at de omhandlede ændringer i klagerens erhvervsmæssige forhold – fra heltidsarbejde til deltidsarbejdende frisør – skal anses som en fareforøgende omstændighed.'*

Nævnet kom således frem til følgende afgørelse:

> *'Da selskabet ikke har sandsynliggjort, at der har foreligget en fareforøgelse, der har medført, at selskabet ikke ville have overtaget forsikringen – eller alene ville have overtaget den på skærpede vilkår, såfremt de ved ændringen hidrørte forhold havde foreligget, da forsikringen blev tegnet, finder nævnet, at selskabet ikke er fri for ansvar.'*

Kendelsen er konkret begrundet, og årsagen til nævnets afgørelse skal findes i, at selskabet ikke i tilstrækkelig omfang havde tydeliggjort, at den i kendelsen konkrete ændring fra fuldtidsstilling til deltidsstilling skulle anses for et fareforøgende forhold. Kendelsen kan derfor ikke bruges til støtte for klagerens påstand i den konkrete sag, da det utvivlsomt fremgår af forsikringsbetingelserne, at ændring i erhverv har betydning for præmiens størrelse.

Af AK 67175 fremgår bl.a. følgende:

> *'Da nævnet endvidere ikke har grundlag for at betvivle selskabets faktiske indplacering af de to erhverv i selskabets tarif, findes selskabet herefter at være berettiget til at beregne erstatningen som sket.'*

Det kan af ankenævnets afgørelse udledes, at nævnet blot lægger til grund, at de i kendelsen omhandlede erhverv er placeret i de af selskabet oplyste fareklasser med dertil hørende tarif. Nævnet har ikke foretaget en vurdering af, hvorvidt det ene erhverv rent faktisk er mere farligt end det andet erhverv. Det kan blot udledes, at selskabet skal godtgøre indplaceringen af de to erhverv i selskabets tarif.

Selskabet er enig med klageren i, at det risikoforøgende forhold skal være relevant. Dette skal dog forstås på den måde, at forholdet skal have betydning for den af selskabet overtagne risiko på den måde, at selskabet ikke ville have overtaget forsikringen eller ville have overtaget forsikringen på andre vilkår, hvis de rette forhold havde været oplyst ved forsikringens tegning, jf. Ivan Sørensen s. 303. Selskabet har med brev af 20. september 2015 (Bilag C) dokumenteret, at ændring i erhverv er et relevant risikoforøgende forhold.

Jeg henviser desuden til nævnets kendelse i sag AK 73.277, som sammen med de ovenfor nævnte kendelser støtter selskabets vurdering.

Det skal i øvrigt bemærkes, at selskabet løbende i de til klageren fremsendte årsbreve, Bilag F, har orienteret klageren om, at hun stod registreret som [ekspedient].

Det er således selskabets vurdering, at selskabet i henhold til FAL § 121, stk. 2 har været berettiget til at nedsætte udbetalingen ved tab af erhvervsevne fra 128.738,17 kr. til 78.023,12 kr. svarende til den procentuelle forskel på præmieopkrævningsprocenten i fareklasse 2 (257,4 %) og fareklasse 1 (156 %).

Klageren oplyser endvidere, at selskabet siden 1. januar 2014 har modtaget for høj præmiebetaling. Det skal i den forbindelse bemærkes, at selskabet ikke har opkrævet en forhøjet præmie, men at selskabet konkret har nedsat ydelsen ved tab af erhvervsevne til den ydelse klageren kunne have fået for den præmie, som klageren rent faktisk har betalt. Der er således ikke noget tilbagebetalingskrav, også selvom selskabet mod forventning ikke måtte få medhold i, at selskabet har været berettiget til at nedsætte ydelsen. Klageren betaler aktuelt ca. 7.000 kr. i præmie, hvilket fremgår af klagerens policetillæg (bilag B). Præmien er således uændret.

Til støtte for, at selskabet har været berettiget til at ændre ydelsen som sket, påberåbes følgende anbringender:

At det af klagerens dækningsbevis fremgår, at klageren skal give besked til selskabet, hvis klageren skifter erhverv, og at selskabet ved manglede besked om ændring i erhverv, er berettiget til at udbetale erstatning i henhold til pro rata reglen.

At klageren ikke har meddelt selskabet om ændring i klagerens erhverv.

At klageren har skiftet erhverv fra [ekspedient] til dagplejer.

At erhvervet dagplejer er placeret i selskabets fareklasse 2 med dertilhørende tarif, og at erhvervet [ekspedient] er placeret i fareklasse 1. Selskabet har således dokumenteret en relevant fareforøgelse.

At selskabet som udgangspunkt har ret til at indrette sin tarif og opkræve den præmie, som selskabet finder rigtig for en given risiko. Der skal således ikke foretages en individuel vurdering.

At klageren har været vidende om, at klageren skulle meddele selskabet, hvis klageren skiftede erhverv, og at selskabet løbende i de til klageren fremsendte årsbreve har orienteret klageren om, at hun stod registreret som [ekspedient]."

Til dette har klageren fremsendt brev af 16/4 2017, hvor det bl.a. er anført:

"**Præcisering af sagens problemstilling:**

Som nævnt i klageskriftet erkender klager at have undladt at give meddelelse om stillingsskifte fra [ekspedient] til først ... dagplejer og senere ... dagplejer.

Klager bekræfter, efter flere afvisninger, at have modtaget en ufuldstændig og plukvis oversigt over de relevante stillingers indplacering i risikogrupper. Klager gør ikke gældende, at indklagede har foretaget ændringer i risikogruppeinddelingerne i forbindelse med nærværende sag.

Det klager gør gældende er, at klager ikke ved forsikringens etablering modtog en oversigt eller andet over, hvorledes den relevante stilling var indplaceret i risikogrupperne. Havde det været tilfældet, ville vigtigheden af den passus, der fremgår af bilag 1, om at give meddelelse til selskabet ved stillingsskifte, i højere grad have stået klart for klager.

Det er klagers opfattelse, at denne med rette kan forvente, at indklagede, som led i det løbende kundeforhold, rådgiver om forhold af betydning for klager. På den baggrund burde indklagede periodisk høre klager, som kunde i selskabet, om der var sket ændringer i bl.a. klages stillingsbetegnelse og i tilknytning hertil have gjort opmærksom på, at det kunne have betydning for præmien og dermed forsikringsdækningen. Klager har aldrig modtaget en sådan henvendelse fra indklagede. Det er kritisabelt og bør komme indklagede, som den professionelle og rådgivende part, til skade.

Det er først i forbindelse med forsikringsbegivenhedens indtræden, at klager er blevet klar over, hvor vigtigt der er at give den i bilag 1 angivne meddelelse.

Det er klart, at fareforøgelsen ved et stillingsskifte kan være så indlysende, selv for en ikke forsikringskyndig, at klager af egen drift indser eller bør indse, at der skal gives meddelelse.

Men i en situation som den aktuelle, er det særdeles ulogisk, for en almindelig forsikringstager, at det er væsentlig mere risikabel at udføre arbejde som ... dagplejer i eget hjem, end det er at være [ekspedient]. Det er dokumentation for at det forholder sig sådan, klager vedvarende har efterlyst, og som indklagede enten ikke kan, eller ikke vil, dokumentere. Der henvises blot til interne forretningsgange og andet fortroligt materiale, som ikke kan udleveres, og det efterlader dermed forsikringstageren (og dermed klager) i et retsløst vakuum. Havde indklagede f.eks. gjort gældende, at det er mere risikofyldt at være ...

dagplejer end at være stilladsarbejder, ville indklagede stå i den samme situation, hvis ikke indklagede var forpligtet til at dokumentere relevansen.

Havde indklagede, som nævnt ovenfor, periodisk rettet henvendelse til klager om eventuel stillingsskifte, ville det have forebygget den meget uheldige situation, som klager nu står i.

Bemærkninger til indklagedes svarskrift side 8:

Indklagede anfører, 'at selskabet som udgangspunkt har ret til at indrette sin tarif og opkræve den præmie, som selskabet finder rigtig for en given risiko.' Det er klager som udgangspunkt enig i, men det fordrer, at indklagede er åben omkring vilkår og tariffer, så klager kan gennemskue, hvilket produkt der købes af indklagede. Denne sag viser med al tydelighed, at indklagede ikke har været villig til at oplyse dette, end ikke efter forsikringsbegivenhedens indtræden. Der henvises i øvrigt det ovenfor anførte.

Det erindres, at den eneste fejl forsikringstageren (her klager) har begået, er at have undladt at give meddelelse om stillingskiftet.

Det gøres sammenfattende yderligere gældende:

at indklagede i dennes egenskab af forsikringsselskab for klager, som led i almindelig kunderådgivning, har en forpligtelse til løbende at sikre sig, at kundeforholdet er i overensstemmelse med de faktiske forhold, så en situation som denne undgås,

at indklagede ved forhøjet præmiebetaling, har mulighed for at få dækket sine udgifter hertil,

at indklagede ikke ved undladelse heraf, kan vælte risikoen over på forsikringstageren (klager),

at indklagede også af den grund er afskåret fra at bringe prorata reglen i spil."

Hertil har selskabet i brev af 9/5 2017 til nævnet bl.a. anført:

"**Supplerende sagsfremstilling:**

Klageren gør gældende, at klageren ikke ved forsikringens etablering modtog en oversigt over, hvorledes klagerens stilling som [ekspedient] var indplaceret i selskabets fareklasser, og at klageren således ikke i tilstrækkelig grad ved forsikringens etablering blev orienteret om vigtigheden af, at stillings- eller erhvervsskifte skulle meddeles selskabet.

Det er selskabets vurdering, at klageren ikke har krav på uopfordret at modtage oversigt over, hvordan selskabet har indplaceret forskellige erhverv i selskabets fareklasser.

Det er endvidere selskabets vurdering, at selskabet har orientering klageren tilstrækkeligt om vigtigheden af at meddele stillings- eller erhvervsskifte til selskabet, idet det netop er fremhævet med fed skrift på side 1 af originalpolicen at ***'stillings- eller erhvervsskifte SKAL anmeldes til Hafnia***', jf. klagerens tidligere fremlagte bilag 1. Der henvises i øvrigt til forsikringsbetingelsernes § 4.

Klageren gør derudover gældende, at selskabet som en naturlig del af kundeforholdet løbende skal spørge klageren, om der er sket ændringer i klagerens erhverv eller stillingsbetegnelse.

Dette synspunkt har hverken støtte i ankenævns- eller retspraksis, og det fremgår da også af forsikringsbetingelserne og side 1 af originalpolicen, at det er klageren som har ansvaret for at give selskabet besked, såfremt der sker ændringer i klagerens erhverv eller stillingsbetegnelse. Af forsikringsbetingelserne fremgår endvidere, at erhvervet har betydning for præmien.

Hertil kommer, at det ville pålægge selskabet en uforholdsmæssig stor administrationsbyrde, hvis selskabet løbende skulle spørge alle dets kunder, om der var sket ændringer i deres erhverv eller stillingsbetegnelse.

Jeg fastholder således, at selskabet i henhold til FAL § 121, stk. 2 har været berettiget til at nedsætte udbetalingen ved tab af erhvervsevne som sket.

Sagen kan afgøres på det foreliggende grundlag."

Af policen af 26/1 1988 fremgår det bl.a.:

"Stillingskategori Selvstændig, medarbejdende
Erhvervsbetegnelse [ekspedient]
…
HUSK: Stillings- eller erhvervsskifte SKAL anmeldes til Hafnia, se forsikringsbetingelsernes § 4.

De øvrige forsikringsvilkår fremgår af policens efterfølgende sider."

I policetillæg på dækning ved tab af erhvervsevne af 17/1 2005 er bl.a. angivet:

"Forsikrede/Forsikringstager **[Klageren]**
Erhverv [ekspedient]
Stillingskategori Selvstændig, medarbejdende
…
Særlige bestemmelser

Denne ordning er oprettet udenfor ansættelsesforhold.

Stillings- eller erhvervsskifte skal anmeldes til [forsikringsselskab1]."

Af pensionsoversigt af 18/2 2012, 19/2 2013 og 15/2 2014 fremgår blandt andet:

"Forsikringstager **[Klageren]**
…
Erhverv [ekspedient]
Stillingskategori Selvstændig, medarbejdende"

I policetillæg på dækning ved tab af erhvervsevne med ikrafttrædelse den 1/11 2014 og udskrevet den 8/3 2017 er bl.a. angivet:

Det koster din dækning pr 1. november 2014

Helårlig præmie, der forfalder forud den 28. december.	7.014,77 kr.
Sidste præmiebetaling er den 28. december 2020.	

…

Skatteoplysninger

Forventede indbetalinger i kalenderåret 2014
Beløbene omfatter samtlige indbetalinger med aftalt forfald i 2014

Skattekode	Indbetaling kr.
1 - Pensionsordning med løbende udbetalinger	7.015

Af forsikringsbetingelserne fremgår det bl.a.:

"**§ 4. Dækning ved fareforøgelse**

A. Stillings- og erhvervsskifte.
Forsikringens præmie er beregnet på grundlag af de ved tegningen givne oplysninger om forsikredes stillingskategori og erhverv, der er anført i policen.

Ændring i stillingskategori og ændring i erhverv skal anmeldes til SEB Pension og godkendelse af ændringen sker ved fremsendelse af policen.
Hvis SEB Pension ville have tilbudt forsikringen på andre vilkår, såfremt de ved ændringen hidførte forhold havde foreligget ved forsikringens tegning, reguleres præmien i overensstemmelse hermed fra førstkommende præmieforfaldsdag. Ville SEB Pension ikke have overtaget forsikringen, ophører den fra ændringsdatoen af regne, og det ikke forbrugte præmiebeløb tilbagebetales.
Er en ændring af stillingskategori eller erhverv ikke meddelt SEB Pension, gælder Forsikringsaftalelovens § 121. Forsikringen dækker i så fald for den forsikringsydelse, som ved forsikringens tegning – for ændrede forsikringer dog den seneste ændrings ikrafttrædelsesdato – kunne være opnået for den betalte præmie, såfremt SEB Pension ville have overtaget forsikringen."

Nævnet udtaler:

Det fremgår af sagen, at klageren – der arbejdede som ekspedient i butik - den 26/1 1988 tegnede forsikring for tab af erhvervsevne. Hun fik i 2006 nyt erhverv som dagplejer, hvilket ikke blev meddelt forsikringsselskabet.

Af policen fremgår det, at klageren skal anmelde stillings- eller erhvervsskifte til selskabet. Det fremgår ligeledes af pensionsoversigterne fra 2012, 2013 og 2014, at hun var registreret som ekspedient i butik.

13. 90532

I forsikringsbetingelsernes § 4 er det angivet, at forsikringens præmie er beregnet på grundlag af klagerens oplysninger om stilling og erhverv. Det er videre anført, at ændring i stillingskategori eller ændring i erhverv skal anmeldes til selskabet.

Selskabet har i brev af 20/9 2015 til klageren oplyst, at arbejde som ekspedient medfører indplacering i fareklasse 1, mens arbejde som dagplejer medfører indplacering i fareklasse 2.

Af forsikringsaftalelovens § 121, stk. 2, fremgår det, at selskabet kun hæfter på de vilkår og i det omfang, i hvilket selskabet mod den aftalte præmie ville have bibeholdt forsikringstageren, hvis selskabet havde fået kendskab til den fareforøgelse, der tydeligt fremgår af policen.

Nævnet finder efter en gennemgang af sagen ikke grundlag for at kritisere, at selskabet foretager pro rata udbetalinger af klagerens ydelser.

Nævnet har blandt andet lagt vægt på, at det fremgår af både policer og forsikringsbetingelser, at klageren havde pligt til at oplyse selskabet om ændringer i sit erhverv, idet selskabet angav dette som et risikoforhold, der skulle godkendes og kunne medføre ændring af vilkårene for forsikringens fortsættelse. Nævnet har endvidere lagt vægt på, at det af de årligt fremsendte opgørelser fremgår, at klageren er registreret med erhvervet "ekspedient", hvilket klageren ikke har reageret på.

Nævnet har på det foreliggende grundlag ikke anledning til at underkende selskabets tarifering, hvorefter jobbet som dagplejer – som selskabet efter det oplyste ikke længere indtegner – er vurderet som mere risikofyldt end jobbet som ekspedient.

På baggrund af ovenstående finder nævnet, at klageren ikke har bevist, at selskabet har opkrævet for høj præmie fra den 1. januar 2014.

Det, som klageren i øvrigt har anført, herunder at selskabet har ydet mangel fuld rådgivning, kan ikke føre til andet resultat.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klageren får ikke medhold.

Peter Thønnings